

РАЗЯСНЕНИЕ ИЗХ. № 07-00-146 ОТ 09.05.2011 Г. НА НАП ОТНОСНО: ВЪЗМОЖНОСТ ЗА ПОЛЗВАНЕ НА ЛИЧНО ИМУЩЕСТВО В СТОПАНСКАТА ДЕЙНОСТ НА ЕДНОЛИЧЕН ТЪРГОВЕЦ

НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ

В отговор на направеното от Вас запитване до дирекция "ДОМ" при ЦУ на НАП София, препратено ни по компетентност с писмо вх. № ... от 04.05.2011 г. при Дирекция "ОУИ" ....., Ви уведомяваме за следното:

Според изложената фактическа обстановка от 2007 г. сте регистриран земеделски производител като физическо лице. Впоследствие извършвате дейността като Едноличен търговец.

Интересувате се от счетоводното и данъчно третиране и възможността за ползване на лично имущество в стопанската дейност на предприятието Едноличен търговец. С настоящият отговор изразяваме становище по компетентност относно данъчното третиране при ползване на лично имущество. Въпросите, свързани със счетоводното отчитане и завеждане на активите в патримониума на едноличния търговец ще отправим към Дирекция "Данъчна политика" при Министерство на финансите гр. София по компетентност.

При регистриране на търговско предприятие на едноличен търговец не възниква нов правен субект, различен от физическото лице, едноличният търговец няма собствена правосубектност. Поради тази причина, вещи – движими и недвижими, принадлежащи на физическото лице, не могат да се прехвърлят на предприятието на едноличния търговец с правна сделка / никой не може да договаря сам със себе си/.

В тази връзка за данъчни цели в чл. 27 от Закона за данъците върху доходите на физически лица /ЗДДФЛ/ е предвиден специален ред за използване на лично имущество на физическо лице за дейността му като Едноличен търговец.

На основание чл. 27, ал. 1 от ЗДДФЛ, физическо лице – собственик на предприятието на едноличния търговец, може да включи в имуществото на едноличния търговец придобити от него движими и недвижими вещи, които:

1. не са в режим на съсобственост, или
2. са част от съпружеска имуществена общност.

В тези случаи съгласно чл. 27, ал. 2 от ЗДДФЛ, вещите се завеждат в счетоводството на едноличния търговец по документално доказаната им цена на придобиване / това е цената, посочена в документа, с който физическото лице е придобило вещта/.

Като доказателство за обстоятелството, че определени вещи – движими и недвижими, са включени в имуществото на едноличния търговец, следва да бъде съставен протокол, в който се посочва вида на имуществото и цената по ал. 2 /чл. 27, ал. 3 от ЗДДФЛ/.

Съгласно чл. 27, ал. 4 когато имуществото е съпружеска имуществена общност, другият съпруг декларира с нотариално заверена декларация съгласието си за включване на вещта в имуществото на едноличния търговец.

Следва да имате предвид разпоредбата на ал. 5 от чл. 27 на ЗДДФЛ, според която, ако впоследствие вещта по ал. 1, бъде изключена от имуществото на едноличния търговец и премине към физическото лице - собственик, за данъчни цели се смята, че физическото лице - собственик на едноличния търговец, извършва продажба на тази вещ по пазарна цена, независимо от обстоятелствата по чл. 13 от ЗДДФЛ. В този случай, облагаемият доход се определя като разлика между:

1. пазарната цена и данъчната стойност - за данъчни амортизируеми активи по Закона за

корпоративното подоходно облагане;

2. пазарната цена и документално доказаната цена на придобиване - за всички други вещи.

Предвид разпоредбата на чл. 27, ал. 7 от същия закон, при последваща продажба или замяна на веща от физическото лице - собственик, както и при последващо завеждане на имуществото в счетоводството на едноличния търговец пазарната цена по ал. 5 се приема за цена на придобиване.

Във връзка с дефинирането на понятието "пазарна цена", законът препраща към Данъчно осигурителния процесуален кодекс / от § 1, т. 9 от ДР на ЗДДФЛ /.

По смисъла на т. 8 от § 1 на Допълнителните разпоредби на Данъчно осигурителния процесуален кодекс "пазарна цена" е сумата без данъка върху добавената стойност и акцизите, която би била платена при същите условия за идентична или сходна стока или услуга по сделка между лица, които не са свързани.

Завеждането на вещта /вещите в счетоводството на предприятието Едноличен търговец създава законово основание разходите, свързани с експлоатацията им да се признават за данъчни цели. За активите, които представляват дълготраен материален актив по смисъла на СС 16 "Дълготрайни материални активи" е предпоставка да се начисляват счетоводни разходи за амортизации при спазване разпоредбите на СС № 4 "Отчитане на амортизациите".

При определяне на данъчния финансов резултат от дейността могат да Ви бъдат признати данъчни амортизации за тези активи, ако се включат в данъчния амортизационен план по реда и условията на Глава десета от Закона за корпоративното подоходно облагане "Данъчни амортизируеми активи".

Както вече посочихме, едноличният търговец не представлява отделен и независим данъчен субект, различен от физическото лице. Предвид на това данъчно задължено лице за целите на ЗДДФЛ в случаите, когато физическо лице осъществява дейност като търговец е физическото лице и то е правният субект, носител на данъчно задължение.

В тази връзка при определяне на облагаемия доход от дейността като регистриран земеделски производител в качеството Ви на едноличен търговец, следва да прилагате реда на чл. 26, ал. 1 от ЗДДФЛ - облагаемият доход от стопанска дейност като едноличен търговец е формираната по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) данъчна печалба.